

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Sectio II. De Maganiæ modis variis, & primo de Necromantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

Decantatore, quicquid aut placat le-
ues
Aut cogit 16. umbras. irrigat sanguis 17
focos,
Solidasque 18. pecudes vrit, & multo
specum 19
Saturat cruore. libat & 20. niueum in-
super
Lactis liquorem, fundit & Bacchum 21
manu
Laua 22. canitque rursus, 23 & terram
intuens 24.
Grauiore Maneis voce, & attonita 25.
ciet.
Ascripti notulas numerarias, vt in-
telligatis, totidem his versib. ritualia
exprimi, accuratissime, vt solet poeta
iste: de quibus qui plura volet, adeat
Aduersaria & Commentaria nostra,
quæ iam edita superiorib. annis. Sta-
tius tam addidit numerum araram,
hostiarumque, & alia quædam, hoc i-
psum Tiretis. cheium describens, co-
piosissime, sed parum clare: addã lucis
aliquid adscribendo, quod illorum e-
rat officium, qui commentarios pol-
litici. Primo itaq; significat Tireham
solutum huic dumtaxat diuinationi,
neglectis aliis, vacare:
Consulit ille Deos, non larga cade iuuen-
cum.
Non alacri penna, aut verum spirantib.
exris.
Nec tripode implicito, numerusq; sequē-
ribus astræ.
Thurea nec supra volante altaris
fumo.
Subdit solitum dumtaxat Maneis
elicere: idq; tum facturum, priº The-
banum regem, qui se consuluerat, rite
purificasse, & communiuisse, ne quid
illi noxæ à Manib. inferretur. Sed pri-
mus verficulus, mendosus est, & forte
præcedens aliquis intercidit.

Tam penitus dura quam mortis limite
manes
Elicitos potuisse referr... mox 5
... parat ante ducem, 26 circumq; bi-
dentum
Visceribus, laceris, & * odori sulfuris
aura,
Graminibusq; nouis, & longo murmu-
re purgat.
Deinde, descripta filua veteri, & te-
nebrofa, & horrenda, & Hecatae sacra
& spectris infesta:
Hic senior vates. (Stygiis accommoda
quippe
Terra sacris, multoque placent sola pin-
guia tabo)
Velleris obscuri pecudes armenta que
sisti
Atra mouet...
Tum fera 27 cerulis intexit cornua ser-
tis.
Ipse manu 28 tractans, notaque in limi-
ne 29 filua.
Principio largos nouies 30 tellure ca-
uata
Inclinat Bacchi latices, & munera 31
verni
Lactis, & Acteos 32 imbres. suadung
ruoerem.
Manibus aggeritur quantum 33 bibuli
arida tellus.
Trunca 34 dehinc memora aduoluit
masiusque sacordos
Tres Hecata, 35 toridemque satis 36 A-
cheronte nefastis
Virginibus, iubet esse focos tibi rector 37
Aueris,
Quamquã infossus 38 humo superat ta-
men agger in auras
Pineus: hunc iuxta 39 cumulo minor a-
ra profunda
Erigitur Cereri: frondes, atque omne
cypressus
Intexit 40 plorata latus. itaq; ardua ferro

* male
meu col
odori. Ca
milia, cro
na vocan
tur ferru
na non co
lor hic Di
sacr.
Imbræ d
Tei, melle
liquor qui
... veru
iste non po
det aprae
dent: dicit
rat sup
modum.
Trunca u
mora, ar
res decy
tata, qua
hic solua
Acheron
sata sunt
Eumenid
are tripo
numot Be
cara: tres
Eumenid
bus sed ha
non infoss
humilis in
men. rone
Pineus in
fossa, sed
per illu
iam nlu
eminent
mili pan
bac dem
sior. Trij
pina. Co
prijum p
ratam
cat: qua

Signati

Signati 31 capita, & frugum libamine
32 puro

In vulnus cecidere greges. Tunc innuba
43 Manto

Exceptum pateris 44 praelibat sanguine,
& omnes

Ter circum 45 acta pyras, sacri de more
parentis,

Semineces fibras 46 & adhuc spirantia
reddidit

Viscera, nec rapidas moratur frondibus
47 atris

Subiectare faces, atque ipse sonantia 48
flaminis

Virgulta, & tristes crepuisse vt sensit a-
ceruos

Tiresias Cuius mox subit carmen
Magicum prius (nam & Papinius duo
ponit) quo inuocantur, Infernus, seu
Tartarus, Pluto, Proserpina, Hecate,
Tisiphone, & iubentur Cadmeę gen-
tis Manes libere pati exire, ceteros
manere.

Tartarea sedes & formidabile regnum
Mortis inexpleta, tuque o sanctissime fra-
trum:

Cui seruire dati Manes, aeternaque fon-
tum

Suppliciat atque imi simulatur regia
mundi:

Soluite pulsanti loca muta & inane se-
uera

Persephons, vulgusque causa sub nocte
repositum

Elicite, & plena redeat Styge portitor
alno.

Ferte simul gressus, nec simplex Manibus
esto

In lucem remeare modus, tu separe catu
Elyfios Perseia pios, virgaque potenti

Nubilus Arcas agat, contra per crimina
sanctis:

Qui plures Erebo, pluresque è sanguine
Cadmi:

Angue ter excusso & flagranti praevia
taxo

Tisiphone dux pande diem, nec lucis e-
gentes

Cerberus occursu capitum detorqueat
ombras.

Sequitur tandem secunda & minax
incantatio, moram vate non ferente.

Atque hic Tiresias, nondum aduentan-
tibus vmbribus

Testor (ait) Diuos, quibus hunc sacraui-
mus ignem,

Laug 49 conuulso dedimus carthesia
terra,

Iam nequeo tolerare moram, cassusne sa-
cerdos

Audior? an rabido inbeat si Thessela
cantu

Ibitis? an Schyricis quoties armata ve-
nenis

Colchis agit trepido pallebunt Tartara
moru:

Nostri cura minor? si non attollere bu-
stis

Corpora, nec plenas antiquis osib. vrnas
Egere, & mixtos Calique Erebi que sub
vnum

Funestare Deos libet, aut ex sanguia
ferro

Ora sequi aut agras sanctorum carpere
fibras.

Ne tenues annos, nubemq, hanc frontis
opaca

Spernite, ne moneo, & nobis sauire sa-
cultas.

Scimus enim & quicquid dici, fierique
timetis,

Et turbare Hecaten, ni te Thymbrae ve-
rerer:

Et triplicis mundi summumq, quem sci-
re nefastum est,

Illum, sed taceo prohibet tranquilla se-
nectus.

Iamque ego vos auide, &c.

Ecce tibi
Magorum
in demonis
iaci solitas
minas de
quibus dixi
li. 2. ex Ane
bone Aegy.
Triplix,
&c.) De
magogone
describit.

Ex his Papinii ritualia præterea, pl⁹
viginti, notavi notulis: singula, p⁹bare
libri integri foret, Illud tantum addi-
dero, patere hinc duos, *Necyomania*
modos; vnum per sacrificiū & incan-
tationem solā, quo utebatur *Tiresias*:
alium *Theffalicū*, adhibitis funestio-
ribus ritibus, ossibus, fibrifq; mortuo-
rum, & aliis reb. plane feralibus, quæ
Lucanus describit, *libr. 6.* agens de *Eri-
chro* excitāte animam defuncti mili-
tis Romani. primum itaque illic inter
cadauera, nutans animo qd̄ caperet,
1 *Electum tandem traiectum gurgure 2*
corpus
Ducit, & inserto laqueis feralib. 3. vnco,
Per scopulos miserum trahitur, per sa-
xa cadauer,
Victorum, motusq; caui: quem tristis *E-
richro*.
Damnarat sacris, alta sub rupe loca-
tur.
Vt illic in sua specu: quam nemus
tenebrosū magis in umbrabat, vbi
nulla vquam à sole lux: cadauer ha-
bit: assumpsit habitum artis suæ præ-
ceptis congruentem.

* pro, deco-
lor hoc est
ater.

* *Discolor 4* & vario furialis cultus a-
mictu
Induitur, vultusque ꝑ. operitur crine so-
luto,
Et coma viperis substringitur horrida
& fertis
Tum opus aggreditur, & adhibet
instrumenta solita, quibus corpus vi-
nificari videatur.
Pectora tunc primum feruenti 7. san-
guine supplet
Vulneribus luxata nouis, taboque me-
dullas 8
Abluit, & virus longe 9. Lunare mini-
strat.
Huc quicquid fetu genuit natura fini-
stro

Viru.)
Sputam
quam vo-
cant Luna
de qua
Comm. in

A
Miscetur. non spuma canum, 10. quibus
vnda timori est:
Viscera non 11. lyncis, non diræ 12. nodus
hyenæ
Defuit, & cerui pasti serpente 13. me-
dulla:
Non pappim 14. retinens Euro tendente
rudenteis
In medijs elhneis aquis, oculiq; 15. dra-
conum,
Quaq; 16. sonant sæta repesacta sub ali-
te saxa:
Non Arabum 17. volucer serpens, inna-
taq; 18. rubris
Aequoribus custos pretiosa vipera con-
cha:
Aut viuentis adhuc 19. Libyæ membra-
na ceraste,
Aut cinis 20. Eoæ positi phœnicis in ara.
Quo postquam viles, & habenteis nomi-
na pestes
Contulit, infando 21. saturatas carmine
frondes,
Et, quibus os dirum 22. nascuntur. inspu-
it, herbas
Addidit, & quicquid mundo dedit ipsa
veneni.
Post herbas, incantatio sequitur du-
plex, primū vlularu (sicut Horatii Sa-
gana) & incondito ferarū sono: deia-
do cōcepto ac solemni Carmine. Ho-
die quoq; murmur, verbis ꝑmittunt.
Tunc vox Lethæos cunctis pollentior
herbis
Excantare Deos, confudit 23. murmura
primum
Dissona, & humana multum discordia
lingue.
Latratus habet illa canum, gemitusque
luporum.
Quod trepidus bubo, quod strix nocturna
queruntur,
Quod strident, vlulant que ferae, quod si-
bilat anguis,

Senectus
porro ca-
sta que
recedunt
ut vnta
magica, et
seru libro
commen-
tata.

Expri-

Neque hæc tantum, sed postquam
vmbra in corpus suum impulit, il-
lam quoque adfata, eique pollicita est
immunitatem à magicis de cætero
cantibus.

. . . Dic (inquit Thessala) magna
Quod iubeo mercede mihi. nam vera lo-
cutum

Immunitatem 30. toto mundi præstabitur
auro

Artibus Aemonys. tali tua membra se-
pulpulchro,

Talibus exuram Stygio cum carmine
filuis.

Vt nullos cantata magos exaudiat vm-
bra.

Si tanti vixisse iterum, nec verba, nec
herba

Audebunt longa somnum tibi soluere
Lethes

Ame morte data. . . .

Addidit & carmen, quo 31. quicquid cõ-
sulit, Vmbra

Scire datur.

Denique cum cadauer respondif-
set, non potuit, sine venia Erichthus
vmbra discedere. concedit ergo re-
deundi facultatem.

. . . Sic postquam fata peregit.

Stat vultu maestus tacito, morremque
reposit.

Carnibus magicis opus est, herbisque ca-
dauer

Vt cadat, & nequeunt animam sibi red-
dere fata.

Consumpro iam iure. se uel. 32. tum ro-
bore multo

Exstruit illa rogum. vadit defunctus ad
igneis.

Accensa iuuenem positum reliquit
Erichto,

Tandem passa mori. . . .

Si mortuus mori quiret, vel arte
Magica refuscitari, sed de vmbra, vt

de anima locutus poeta, metaphori-
ce vitam mortemque vsurpauit. Sunt
autem & in his versibus triginta duæ
notatæ obseruantie Magica in hæc
specie diuinationis. Huic secunda spe-
ciei, quatenus iniuriæ sunt in vita fun-
ctos: vel deportati onis, vel mortis
pœna statuta in viliores b: & postero-
re iure, in vtri usque specie euocato-
res à Constantino lethale supplicium
lancitur c: Tertullianus arcanum de-
regit d, cum docet, non vmbra de-
functorum: sed earum loco dæmones
apparere, dæmones operati sub obtu-
tu animarum: item, omnem in corpo-
ralem corporum exhibitio nem præ-
stigias esse. Exempla dæmonum qui
apparentes mentiti se esse animas de-
functorum, noua & vetera Cresperus,

libr. de odio Satanis discurs. 12. à fol. 192. in
fine refert. Prior illa Tiresiæ in qua nu-
dum simulachrum seu idolum animæ
exhibebatur, & sola perficiebatur in-
uocatione, *οὐκ ὁμῶς δὲ πρὸς* proprie diceba-
tur: posteriore vero, in qua Diabolus
sæpe, cum cadauer non aderat, rotius
humani compositi figuram simula-
bat; v. g. cum quis Achillis habitum
staturamque corporis videre volebat:

ordinariè numquam sine sanguinis
effusione ebrinebat, ideoq; Apollon.
Tyanaeus e vt se peritiorem alijs ostē-
deret, negabat se sanguinem libasse,
vocabatur stricte, *νεκρομαίνων* sive νεκρο-
μαίνων, Glycas s̄ disputans de verbo
κλῆδοιζέδου, scribit eam vocem quos-
dam accipere pro obseruatione om-
nium, alios vero pro euocatione. Nam
κλῆδοιζέδου, vocari Geniorum per excantatio-
nes certas attractionem, & è sublimi dedu-
ctionem: deducta voce à κλῆ, quod idem sit

cum κλῆ. euoco. Idem alibi g non ob-
scurum exemplum nobis proposuit
Santabareni illius Pseudomonach:

D
51 1. 8. ad
uersus D.
de septem
vols. 1.
qui septem
C. vol.
c. l. multa.
C. de ma-
les & ma-
themati-
ca lib. de a-
nima.

e Philo-
lib. 4.

part. 2.
anast.

e part. 4.
fol. 411

qui

SECTIO III.

De Hydromantia.

DE hac quoq; seorsim dicam, quia nulla fecundior imposturis. Iamblichus meminit, *vd quarruas*. seu diuinationis per aquam, quę traditur Andronico Imper. in pretio fuisse, hic enim cum multiplicibus, propter crudele edictum, de necandis coniuratorum propinquis, odijs ac malis se videret obsessum; ad futura per noxiorum dæmonum cultum noscenda se conuertit: *seq. totum* (inqt Choniatēs p) *permisit ijs, qui futura ex aquis, quasi per caliginem conyiciunt, & imagines futurarum rerum, velut ex vmbra solarium radiorum confectantur. Ac ipse quidem ijs nocturnis sacris interesse noluit, metu fame, vt arbitror: sed illud Hagiochristophorita Stephano mandat. Is Serbo adhibito, qui ab ineunte etate talibus oraculis deditus, oculos propterea Manuelis Imper. iussa amiserat, certo ritu percunctatur: quis post Andronicum sit imperaturus? Malus genius in aquis primas nominis Isaacij litteras exhibuit, sed ordine conuerso, Si pro Is. idque secunda respōsione addidit fore; intra exultationem crucis, atque ita plane accidit postea; intra illud tempus, iussu Isaacij Angeli, occiso Andronico. Modum illius diuinationis Nicera addit se ignorare, nec scire velle, ad fugam tamen superstitionis scire, non est vtile. Inuenio species eius vaticinas, vna fiebat per anulum de filo suspensum in aqua, & vasculi latera constitutus icibus pulsantem: alia coniectis in aquam statinam tribus lapillis, & obseruatis gyris, qui trifariam iuicem implexis, circa lapillos diffundebantur: 3. ex agitatione vatra pelagi, quam olim Siculi & Eubœenses, hodie multi nautę notant.*

E

p Nicet.
Choniatēs
annal. li. 2.

Hinc

qui Basilio Imperatori filium vitam functum, sic ostendisse fertur, ac si viuus adhuc foret. Effecit enim, vt specie imaginaria Constantinus eques patri, in quadam silua, obuiam fieret, quem vbi visus fuisset Imperator, & complexus, & oscularus esset, mox euanescentem ex oculis amisit.] fefellit Imper. sed non Leonem Philosophum Iuniorē Basilij filium; qui Santabarenum, non pro sancto, sed pro venefico, vt erat, semper habuit: vsus hac Apion Grammaticus cum vmbra Homeri suscitauit, Cicerone teste 1. Tusculana, & Plinio libr. 30. cap. 2. In ea se iactat Empedocles apud Laertium & Plinium. Sacra Scripturę, videntur hanc diuinationem vocare, diuinationem per Pythonem, h. v. sup. pates nimirum Pythonem, pro dæmone ex terrę profundo specu adueniente, & respondente. Periculi plena res, tum ipsi Mago, quem Diabolus interdum aufert, & vitę aspectuque subtrahit; vt de quodam narrat Frane. Picus istum ipsis qui curiose consulunt, qui nonnunquam de mente abalienantur, & male pereunt, vt Rex quidam nostris temporibus.] Quis etiam nescit infelicem exitum Heligabili, huic superstitioni additissimū: vtriusque consultori & consultenti. pœna mortis lege veteri instigebatur. m Non desunt, qui de his intelligant illud Regis Hymnographi: *comederunt sacrificia mortuorum, & illud Isaac or. nam requireret pro viujs à mortuis*. Hac de Necromantia sufficiant, de qua ingeniosum opus exstat Stephan. Forcatuli I. C. quo Iuris auctores Pipinianum, Africanum, Paulum, & alios introducit sua ipsomet responsa explicantes.

D

E

h. 1. Reg. 18
v. 7. 8.lib. 4. de
phant. c. 9
KN lib. 2.
de Dæmo-
nom. c. 2
Xiphilin.
in. m. vit.
m. Den. 18.
v. 11. iuu-
do. Lenit
v. 6. & 27
v. 18.
or. 8. v. 19